

Popy a zahrada

● — pointa

Lucie Kollnerová

ilustrace Barbora Dvořáková

Popy a zahrada

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Kollnerová
Popy a zahrada – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Popy a zahrada

● — pointa

Lucie Kollnerová

ilustrace Barbora Dvořáková

Herbář

Když Popy poprvé vykročila na zarostlou pěšinku vedoucí do zahrady, něco ji zvláště sevřelo u srdce. V ruce pevně svírala starý, ošoupaný herbář, který jí babička podala při loučení.

„Tento herbář ti bude k užitku,“ řekla tehdy babička s tajemným úsměvem, který Popy tenkrát vůbec nepochopila. „Zapisuj a kresli všechno, co ti zahrada ukáže. Má ti hodně co povědět.“

Zahrada kolem ní byla jiná, než jakou si Popy představovala. Nebyla to jen kouzelná zahrada – byla to živá a zvědavá bytost, která se kolem ní vlnila a šustila. Vysoké stromy s košatými větvemi se táhly k nebi a vytvářely tajemné stíny. Květiny si žily vlastním životem, vydávaly vůně, které nikdy předtím necítila, a něco v trávě neustále šustilo, jako by ji něco sledovalo.

„Jsi tu nová, že?“ zazněl tichý šepot, který jako by přicházel ze všech stran. Popy se podívala kolem

sebe a zjistila, že se jí jen zdálo, že zahrada promlouvá, že se v jejím srdci ukazuje něco, co ještě nepoznala.

Popy se snažila naslouchat, ale pocítila podivnou nervozitu. Jak se naslouchá zahradě? Jak se naladí na její příběhy? Tuhle otázku si kladla znovu a znovu, zatímco se rozhlížela kolem sebe. Dům, ve kterém teď žila se svou rodinou, byl starý a trochu strašidelný, obklopený divokou, nezkrotnou zahradou. Tohle všechno bylo tak jiné než městský život, na který byla zvyklá. Popy měla pocit, že se sem přistěhovala, aby utekla před něčím neznámým.

„Musí na čerstvý vzduch, na venkov,“ řekla paní doktorka rodičům, když Popy už po několikáté onemocněla. „To je pro ni nejlepší lék!“

No, čerstvého vzduchu tu bylo víc, než by holčička potřebovala. A také spousta zvuků a vůní, které ji děsily. Zahrada byla tajemná, až nebezpečná, jako by se něco neskrývaného nacházelo přímo pod jejím povrchem.

Teď stála na malé cestičce v srdci zahrady a cítila se jaksi ztracená. Všechno kolem ní bylo tak